

Pardes | פּרְדֵּס
Institute of Jewish Studies

The Pardes 2016 Hershdorfer Kantrowitz Brettler Lecture Series

DAVID

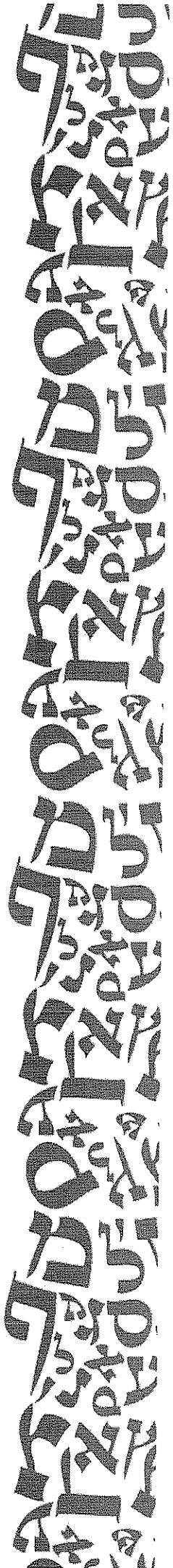
A Complicated Hero

Prof. Yair Zakovitch

Lecture #1

Young David. A Male Cinderella

WWW.PARDES.ORG.IL

11Then Samuel asked Jesse, "Are these all the boys you have?" He replied, "There is still the youngest; he is tending the flock." And Samuel said to Jesse, "Send someone to bring him, for we will not sit down to eat until he gets here." 12So they sent and brought him. He was l-ruddy-checked, bright-eyed, and handsome. And the Lord said, "Rise and anoint him, for this is the one." 13Samuel took the horn of oil and anointed him in the presence of his brothers; and the spirit of the Lord gripped David from that day on. Samuel then set out for Ramah.

14Now the spirit of the Lord had departed from Saul, and an evil spirit from the Lord began to terrify him. 15Saul's courtiers said to him, "An evil spirit of God is terrifying you. 16Let our lord give the order [and] the courtiers in attendance on you will look for someone who is skilled at playing the lyre; whenever the evil spirit of God comes over you, he will play it, and you will feel better." 17So Saul said to his courtiers, "Find me someone who can play well and bring him to me." 18One of the attendants spoke up, "I have observed a son of Jesse the Bethlehemite who is skilled in music; he is a stalwart fellow and a warrior, sensible in speech, and handsome in appearance, and the Lord is with him." 19Whereupon Saul sent messengers to Jesse to say, "Send me your son David, who is with the flock." 20Jesse took a don ass [laden with] bread, a skin of wine, and a kid, and sent them to Saul by his son David. 21So David came to Saul and entered his service. [Saul] took a strong liking to him and made him one of his arms-bearers. 22Saul sent word to Jesse, "Let David remain in my service, for I am pleased with him." 23Whenever the [evil] spirit of God came upon Saul, David would take the lyre and play it; Saul would find relief and feel better, and the evil spirit would leave him.

11 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 12 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 13 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 14 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 15 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 16 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 17 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 18 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 19 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 20 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 21 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 22 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 23 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ?

14 וְעַתָּה הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 15 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 16 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 17 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 18 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 19 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 20 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 21 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 22 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 23 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ?

16 Samuel then departed for Ramah, and Saul went up to his home at Gibeah of Saul. 17Samuel never saw Saul again to the day of his death. But Samuel grieved over Saul, because the Lord regretted that He had made Saul king over Israel. 18And the Lord said to Samuel, "How long will you grieve over Saul, since I have rejected him as king over Israel? Fill your horn with oil and set out; I am sending you to Jesse the Bethlehemite, for I have decided on one of his sons to be king." 19Samuel replied, "How can I go? If Saul hears of it, he will kill me." The Lord answered, "Take a heifer with you, and say, 'I have come to sacrifice to the Lord.' 20Invite Jesse to the sacrificial feast, and then I will make known to you what you shall do; you shall anoint for Me the one I point out to you." 21Samuel did what the Lord commanded. When he came to Bethlehem, the elders of the city went out in alarm to meet him and said, "Do you come on a peaceful errand?" 22Yes," he replied, "I have come to sacrifice to the Lord. Purify yourselves and join me in the sacrificial feast." He also instructed Jesse and his sons to purify themselves and invited them to the sacrificial feast.

24 וַיֵּלֶךְ שְׂמוּאֵל וַיִּדְרֹשׁ וַיִּשְׁאַל עַל-לְוִי וְעַל-יִשְׁעֵי הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 25 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 26 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 27 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 28 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 29 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 30 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 31 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 32 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 33 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 34 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 35 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 36 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 37 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 38 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 39 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 40 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 41 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 42 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 43 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 44 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 45 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 46 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 47 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 48 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 49 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 50 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 51 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 52 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 53 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 54 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 55 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 56 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 57 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 58 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 59 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 60 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 61 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 62 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 63 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 64 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 65 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 66 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 67 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 68 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 69 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 70 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 71 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 72 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 73 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 74 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 75 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 76 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 77 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 78 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 79 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 80 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 81 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 82 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 83 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 84 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 85 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 86 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 87 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 88 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 89 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 90 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 91 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 92 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 93 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 94 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 95 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 96 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 97 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 98 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 99 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ? 100 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-יִשְׁעֵי הַיְחָזְקִים הַבָּנִים אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ?

Psalm 151A (Qumran)

¹Smaller was I than my brothers, and the youngest of the sons of my father,
²So he made me shepherd of his flock, and ruler over his kids
³My hands have made an instrument, and my fingers a lyre
⁴And (so) have I rendered glory to the Lord, thought I, within my soul.
⁵The mountains do not witness to him, nor do the hills proclaim
⁶The trees have cherished my words, and the flock my works
⁷For who can proclaim and who can bespeak, and who can recount the deeds of the
Lord?
⁸Everything has God seen, everything has he heard and he has heeded.
⁹He sent his prophet to anoint me, Samuel to make me great;
¹⁰My brothers went out to meet him, handsome of figure and appearance.
¹¹Though they were tall of stature, and handsome by their hair
¹²The Lord God chose them not.
¹³But he sent and took me from behind the flock, and anointed me with holy oil,
¹⁴And he made me leader to his people, and ruler over the sons of his covenant.

Yalkut Hamekhiri

One said: David was the son of a beloved [woman], and one said: David was the son of a hated [woman] . . . and [Jesse] had six big sons, and he avoided his wife for three years. After three years he had a handsome maidservant and he desired her. He said to her: My daughter, fix yourself up tonight . . . The maidservant went away and said to her mistress: Save yourself and my soul and my lord from hell. She said to her: What is the matter? She told her everything. She said to her: My daughter, What can I do that it is now three years that he has not touched me? She said to her: I will give you advice. Go and fix yourself up, and also I will do so, and in the evening when he says 'close the door'—you slip in and I will go out. So she did. At evening, the maidservant stood and extinguished the candle, [she] went to close the door, her mistress entered and she left, she spent the whole night with him and conceived David. And from his love for that maidservant David emerged much ruddier than his brothers [apparently, this is based on a folk belief

that particularly red babies are the fruit of forbidden desire; see also 1 Sam. 17:42] . . . After nine months her sons wanted to kill her and her son David because they saw that he was red. Jesse said to them: Leave him alone; he will be our servant and will tend to the flocks. The matter was kept quiet for twenty-eight years, when the Holy One, blessed be he, said to Samuel: "I am sending you to Jesse the Bethlehemite . . .," [Jesse] told him: "there is still the youngest; he is tending the flock." He told him: "Send someone to bring him." When he came, the oil [this is the oil with which kings are anointed] began to swell and rise up. The Holy One, blessed be He, said to Samuel: ". . . anoint him, for this is the one." The oil on his head crystallized into jewels and pearls . . . and Jesse and his sons stood in great fear. They said: He did not come but to scorn us and let Israel know that this son is illegitimate. And the mother of David was happy, inside, but sad, outside. When [Samuel] raised a glass, they were all happy. Samuel stood and kissed him on his head and said: "the Lord said to me, 'You are My son'" (Ps. 2:7). At the same time, his mother said: "The stone that the builders [*habonim*] rejected has become the chief cornerstone" (Ps. 118:22) . "The sons" [*habanim*] is written [the word *habonim* can be alternatively vocalized, and read, as *habanim*, and it is the play between those two readings that the midrash makes use of]. She said: You are a son rejected by your brothers and now you have become the cornerstone and you have ascended higher than all. Her sons said to her: "This is the Lord's doing" (Ps. 118:23), therefore "This is the day that the Lord has made—let us exult and rejoice on it" (v. 24). (*Yalkut Hamekhir* to Psalms 118:22)

Pardes | פַּרְדֵּס
Institute of Jewish Studies

